Lieta Nr. A42482207
(A2466-08/14)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā,

2008. gada 18.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Hāzenfuse,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Evitai Kuzmai,
pieteicējam *R.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *R.P.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 29.marta lēmuma Nr.19/15819 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar 2007.gada 29.marta Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora (turpmāk – VID) lēmumu Nr.19/15819 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* 2007.gada 8.februāra lēmums Nr.1.3/5202.
[1.1] Lēmumā konstatēts, ka VID Rīgas reģionālā iestāde no 2006.gada 29.septembra līdz 21.decembrim veica *R.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārbaudi par 2003. un 2004.gadu. Saskaņā ar VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* 2006.gada 21.decembra lēmumu Nr.4.2.9/43 *R.P.* papildu nomaksai budžetā tika aprēķināti Ls 14 288,94, no tā: iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) Ls 7144,47 un soda nauda Ls 7144,47.

VID Rīgas reģionālās iestādes direktors *A.U.* 2007.gada 8.februārī pieņēma lēmumu Nr.l.3/5202, ar kuru atstāja negrozītu VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* 2006.gada 21.decembra lēmumu Nr.4.2.9/43.

Nepiekrītot VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* 2007.gada 8.februāra lēmumam Nr.l.3/5202, VID ģenerāldirektoram adresētajā sūdzībā *R.P.* lūdz atcelt minēto lēmumu.

[1.2] Lēmumā secināts, ka sūdzības iesniedzējs pēc būtības neapstrīd saimnieciskās darbības izdevumu samazinājumu 2003. gadā par Ls 1179 un 2004.gadā par Ls 226,88, kā arī papildus aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2004.gadu Ls 16,61 un soda naudu Ls 16,61.

[1.3] Lēmumā norādīts, ka 2006.gada 9.janvārī VID Rīgas reģionālajā iestādē *R.P.* iesniedza aizpildītas Gada ienākumu deklarācijas un papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2002. - 2004.gadu un 30. augustā iesniedza aizpildītu Gada ienākumu deklarāciju un papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem. Minētajās papildu deklarācijās *R.P.* uzrādīja skaidras naudas uzkrājumus 2002.gada 1.janvārī Ls 68 134, 2003.gada 1.janvārī Ls 47 816 un 2004.gadā 1.janvārī Ls 26 628,37.

VID Rīgas reģionālajai iestādei *R.P.* paskaidroja, ka naudas uzkrājumi Ls 68 168,24 (skaidrā naudā Ls 68 134 un bezskaidrā naudā Ls 34,24) ir veidojušies no 1998.gadā saņemtā kredīta a/s „Māras banka" Ls 62000 un personīgiem uzkrājumiem (no 1995.gada).

2006.gada 29.septembrī *R.P.* sākuma sarunā paskaidroja, ka skaidras naudas uzkrājumi veidojās no saņemtā kredīta a/s ,,Māras banka" Ls 62 000 un 1980. gadā saņemtās naudas no tēva, kurš veica saimniecisko darbību.

2006.gada 13.oktobrī VID Rīgas reģionālā iestāde saņēma *R.P.* paskaidrojumu, ka 1998.gadā viņš saņēma kredītu a/s ,,Māras banka" Ls 62 000, no kuriem Ls 22 000 ieguldīja mājas celtniecībā, bet atlikušos Ls 40 000 aizdeva armijas biedram *M.K.*, kurš dzīvo Pēterburgā. Vēl *R.P.* norādīja, ka 2003. un 2004.gadā *M.K.* naudu atdeva pa daļām, bet viņš saskaņā ar grafiku iemaksāja savā bankas kontā a/s ,,Māras banka", tā dzēšot paņemto kredītu. Par minētajiem faktiem *R.P.* dokumentārus pierādījumus neuzrādīja,

2006.gada 23.novembrī VID Rīgas reģionālā iestāde saņēma 21.novembra *R.P.* iesniegumu, kurā viņš norādīja, ka 2006.gada 9.janvārī VID iesniegtajās papildu deklarācijās par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem dažādu objektīvu un subjektīvu apstākļu dēļ ir ieviesusies kļūda, norādot skaidras naudas uzkrājumu valūtu. Pēc precizēta un pamatīga iekšējā audita *R.P.* konstatējis, ka skaidras naudas uzkrājumi 68 134 ir Krievijas valsts rubļos, nevis latos. Ņemot vērā minēto, *R.P.* lūdza veikt labojumus visās VID rīcībā esošajās *R.P.* deklarācijās, pielikumos, paskaidrojumos un sākuma sarunu protokolos, kā arī pabeigt *R.P.* uzsākto auditu, izejot no šīs skaidras naudas uzkrājumu summas.

Bez tam *R.P.* norādīja, ka audita pārskatā norādītā informācija, ka 1980.gadā *R.P.* pārdevis nekustamo īpašumu ir patiesībai neatbilstoši apgalvojumi, jo viņam 12 gadu vecumā (1980.gadā) nebija tiesību brīvi rīkoties (pārdot) nekustamo īpašumu.

[1.4] Lēmumā nodibināts, ka, tā kā *R.P.* neiesniedza dokumentus, kas varētu liecināt, ka viņam bija skaidras naudas uzkrājumi 2002.gada 1.janvārī Ls 68 134, 2003.gada 1.janvārī Ls 47 816 un 2004.gada 1.janvārī Ls 26 628,37, kā arī VID Rīgas reģionālajai iestādei sniedza pretrunīgus paskaidrojumus par skaidras naudas izcelsmi, tad tika uzskatīts, ka *R.P.* nav pierādījis 2006.gada 29.septembra un 13.oktobra paskaidrojumos norādītās skaidras naudas izcelsmi un legalitāti, un saskaņā ar Ministru Kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 ,,Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" 16.3.punktā noteikto izdevumu metodi pārbaudes laikā veica *R.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķinu.

[1.4] No Lēmuma izriet, ka 2003.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums bija Ls 25930,41, tajā skaitā: kredīta dzēšana Ls 20 000, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 797 un citi izdevumi Ls 5133,41 un līdzekļu avoti Ls 3886,51, tajā skaitā: alga Ls 1023,92, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 1362,59.

Tātad tika aprēķināts *R.P.* līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem (noteikts slēptais apliekamais ienākums) 2003.gadā Ls 22 043,9 (Ls 25 930,41 - Ls 3886,51), kas saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Savukārt 2004.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums tika konstatēts Ls 11 954,2, tajā skaitā: izsniegts aizdevums SIA ,,Eirokoms" Ls 2170, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 780,64 un citi izdevumi Ls 9003,56 un līdzekļu avoti Ls 5486,69, tajā skaitā: alga Ls 749,64, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 3237,05.

Tātad tika aprēķināts *R.P.* līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem (noteikts slēptais apliekamais ienākums) 2004.gadā Ls 6467,51 (Ls 11 954,2 - Ls 5486,69), kas saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Tādējādi VID Rīgas reģionālā iestāde pārbaudes rezultātā saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{3}$panta pirmo daļu papildu nomaksai budžetā *R.P.* aprēķināja iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2003.gadu Ls 5510,98 (Ls 22043,9 x 25%) un

par 2004.gadu Ls 1616,88 (Ls 6467,51 x 25%), kā arī soda naudu Ls 7127,86 (Ls 5510,98 + Ls 1616,88).

2006.gada 9.janvārī VID Rīgas reģionālajā iestādē *R.P.* iesniedza aizpildītas Gada ienākumu deklarācijas un papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2002. - 2004.gadu un 30.augustā iesniedza aizpildītu Gada ienākumu deklarāciju un papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2005.gadu. Minētajās papildu deklarācijās *R.P.* uzrādīja skaidras naudas uzkrājumus 2002.gada 1.janvārī Ls 68 134, 2003.gada 1.janvārī Ls 47 816 un 2004.gada 1.janvārī Ls 26 628,37.

VID Rīgas reģionālajai iestādei *R.P.* paskaidroja, ka naudas uzkrājumi Ls 68 168,24 (skaidrā naudā Ls 68 134 un bezskaidrā naudā Ls 34,24) ir veidojušies no 1998.gadā saņemtā kredīta a/s ,,Māras banka" Ls 62000 un personīgiem uzkrājumiem (no 1995.gada).

Savukārt 2006.gada 29.septembrī *R.P.* sākuma sarunā paskaidroja, ka skaidras naudas uzkrājumi veidojās no saņemtā kredīta a/s ,,Māras banka" Ls 62 000 un 1980.gada saņemtas naudas no tēva, kurs veica saimniecisko darbību.

Bez tam 2006.gada 13.oktobrī VID Rīgas reģionālā iestāde saņēma *R.P.* paskaidrojumu, kurā norādīts, ka 1998.gadā viņš saņēma kredītu a/s ,,Māras banka" Ls 62 000, no kuriem Ls 22 000 ieguldīja mājas celtniecībā, bet atlikušos Ls 40 000 aizdeva armijas biedram *M.K.*, kurš dzīvo Pēterburgā. Vēl *R.P.* norādīja, ka 2003. un 2004.gadā *M.K.* naudu atdeva pa daļām, bet viņš saskaņā ar grafiku iemaksāja savā bankas kontā a/s ,,Māras banka", tā dzēšot paņemto kredītu.

Par minētajiem faktiem *R.P.* dokumentārus pierādījumus neuzrādīja.

Savukārt 2006.gada 23.novembrī VID Rīgas reģionālā iestāde saņēma 21.novembra *R.P.* iesniegumu, kurā viņš norādīja, ka 2006.gada 9janvārī VID iesniegtajās papildu deklarācijās par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem dažādu objektīvu un subjektīvu apstākļu dēļ ir ieviesusies kļūda, norādot skaidras naudas uzkrājumu valūtu. Pēc precizēta un pamatīga iekšējā audita *R.P.* konstatējis, ka skaidras naudas uzkrājusi 68 134 ir Krievijas valsts rubļos, nevis latos. Ņemot vērā minēto, *R.P.* lūdza veikt labojumus visās VID rīcībā esošajās *R.P.* deklarācijās, pielikumos, paskaidrojumos un sākuma sarunu protokolos, kā arī pabeigt *R.P.* uzsākto auditu, izejot no šīs skaidras naudas uzkrājumu summas.

Iesniegumā bez minētā *R.P.* arī norādīja, ka vēlas veikt labojumus par viņam piederošā nekustamā īpašuma ,,Rēzijas" Ogres rajonā, Ķeguma lauku teritorijā būvniecības izmaksām, kas sastāda Ls 15 0000, no kuriem Ls 22 000 ir bankas kredīts, personīgais un ģimenes locekļu darbs, viņa un ģimenes locekļu uzkrājumi un intelektuālais ieguldījums. Vēl *R.P.* norādīja, ka viņam patiesi žēl, ka valsts šo īpašumu novērtēja Ls 20 000 vērtībā, kā tas norādīts inventarizācijas lietā.

Tā kā *R.P.* neiesniedza dokumentus, kas varētu liecināt, ka viņam bija skaidras naudas uzkrājumi 2002.gada l. janvārī Ls 68 134, 2003.gada l. janvārī Ls 47 816 un 2004.gada l. janvārī Ls 26 628,37, kā arī VID Rīgas reģionālajai iestādei sniedza pretrunīgus paskaidrojumus par skaidras naudas izcelsmi, tad tika pamatoti uzskatīts, ka *R.P.* nav pierādījis 2006.gada 29.septembra un 13.oktobra paskaidrojumos norādītās skaidras naudas izcelsmi un legalitāti, un saskaņā ar Ministru Kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 ,,Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" 16.3.punktā noteikto izdevumu metodi pārbaudes laikā pamatoti veica *R.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķinu.

[1.5] Lēmumā konstatēts, ka 2003.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums bija Ls 25 930,41, tajā skaitā: kredīta dzēšana Ls 20 000, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 797 un citi

izdevumi Ls 5133,41 un līdzekļu avoti Ls 3886,51, tajā skaitā: alga Ls 1023,92, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 1362,59.

Savukārt 2004.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums tika konstatēts Ls 11954,2, tajā skaitā: izsniegts aizdevums SIA ,,Eirokoms" Ls 2170, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 780,64 un citi izdevumi Ls 9003,56 un līdzekļu avoti Ls 5486,69, tajā skaitā: alga Ls 749,64, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 3237,05.

[1.6] Atbildētājs Lēmumā atsaucas uz likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu, kurā noteikts, ka iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem.

Tātad tika aprēķināts *R.P.* līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem (noteikts slēptais apliekamais ienākums) 2003.gadā Ls 22 043,9 (Ls 25 930,41 - Ls 3886,51) un 2004.gadā Ls 6467,51 (Ls 11 954,2 - Ls 5486,69), kas saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Atbildētājs atsaucas arī uz likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmo daļu, kurā noteikts, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa un soda nauda iztrūkstošās nodokļa summas apmērā.

Tādējādi secināts, ka VID Rīgas reģionālā iestāde pamatoti pārbaudes rezultātā saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmo daļu papildu nomaksai budžetā *R.P.* aprēķināja iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 7127,86 un soda naudu Ls 7127,86.

[2] 2007.gada 16.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt VID ģenerāldirektora (turpmāk arī – atbildētājs) 2007.gada 29.marta lēmumu Nr.19/15819. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] VID ģenerāldirektors izskatījis formāli pieteicēja sūdzību, neiedziļinoties lietas būtībā un nepārbaudot faktus, kas apzināti sagrozīti vai nav ņemti vērā, taisot VID Rīgas reģionālās 2006.gada 21.decembra lēmumu. Iestādē audits ir veikts nekompetenti, tendenciozi, sagrozot faktus vai tos ignorējot, kā arī piemērojot tiesību normas neesošiem vai patiesībai neatbilstošiem faktiem, neņemot vērā auditējamās personas paskaidrojumus un iebildumus.

[2.2] Pieteicējs uzskata, ka ir dokumentāli pierādījis, ka 1999.gadā no a/s ,,Māras banka" saņēmu aizdevumu Ls 62 000, kā arī 2001.gada 19.martā no fiziskas personas *R.S.* aizdevumu Ls 26000 apmērā. No šīs naudas Ls 20 969 pieteicējs ieguldījis viņam piederošā īpašuma ,,Rēzijas" rekonstrukcijā un pārbūvē par viesnīcu. Tādējādi no 1999.gada pieteicēja rīcībā palika Ls 67 931 skaidras naudas uzkrājumi, kas audita materiālos apstiprināti ar dokumentāliem pierādījumiem (izziņa no ,,Māras bankas", ēkas inventarizācijas lieta, 2001.gada 19.martā no fiziskas personas *R.S.* Ls 26 000 notariāli apstiprināts aizdevuma līgums līdz 2015.gadam).

[2.3] Pieteicējs apstrīd arī saimnieciskās darbības izdevumu samazinājumu 2003.gadā par Ls 1179 un 2004.gadā pa Ls 226,88, kā arī papildus aprēķināto IIN nodokli par 2004.gadu Ls 16.61 un soda naudu Ls 16,61.

[2.4] Pieteicējs norāda, ka ēka pēc zemesgrāmatu datiem ir visa saimnieciskai darbībai paredzēta ēka viesnīca. Līdz ar to neatkarīgi no izīrējamās platības saimnieciskās darbības izdevumos ir iekļaujami visi izdevumi, kas saistīti ar ēkas apsaimniekošanu un atsauce uz LR Ministru kabineta noteikumu Nr.375 49.5 punktu ir nepareiza.

[2.5] Pieteicēja ieskatā LR likumdošana neparedz nekādus vēl spēcīgākus pierādījumus kādus viņš ir uzrādījis. Attiecībā uz naudas aizdošanu *K.* LR likumdošana

neparedz rakstisku vienošanos par naudas aizdošanu un saņemšanas atpakaļ fakta konstatēšanu.

[2.6] Attiecībā uz pieteicēja 2006.gada 21.novembra iesniegumu, kurā norādīts, ka skaidras naudas uzkrājumi ir Krievijas rubļos nevis latos 68 134 apmērā, tas tapa pēc VID reģionālās iestādes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* rupja spiediena un iebiedēšanas.

[3] 2008.gada 24.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteikuma papildinājumi, kuros pieteicējs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 6% apmērā – Ls 1568,94.

[4] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka 2006.gada 9.janvārī VID Rīgas Reģionālajā iestādē *R.P.* iesniedza aizpildītas papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas uzkrājumiem un īpašumiem par 2002.-2004.gadu. Minētajā papildus deklarācijā *R.P.* uzrādīja skaidras naudas uzkrājumus 2002.gada 1.janvārī Ls 68 134, 2003.gada 1.janvārī Ls 47 816 un 2004.gada 1.janvārī Ls 26 628,37. Tā kā *R.P.* neiesniedza dokumentus, kas varētu liecināt, ka viņam bija skaidras naudas uzkrājumi 2002.gada 1.janvārī Ls 68134, 2003.gada 1.janvārī Ls 47 816 un 2004.gada 1.janvārī Ls 26 628,37, kā arī VID Rīgas reģionālajai iestādei sniedza pretrunīgus paskaidrojumus par skaidras naudas izcelsmi, tad tika uzskatīts, ka *R.P.* nav pierādījis 2006.gada 29.septembra un 2006.gada 13.oktobra paskaidrojumos norādītās skaidrās naudas izcelsmi un legalitāti.

[4.2] Atbildētājs norāda, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 ,,Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" 16.3.punktā noteikto izdevumu metodi, VID pārbaudes laikā veica *R.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķinu. Pēc 2006.gada 13.oktobrī saņemtā *R.P.* paskaidrojuma par skaidrās naudas izcelsmi, kurā tiek aprakstīti naudas iegūšanas avoti, *R.P.* darba gaitas, ka arī īpašumā esošo gleznu pārdošanu, VID bija pamats uzskatīt, ka uz 2002.gada sākumu auditējamās personas īpašumā varēja būt skaidrās naudas uzkrājumi Ls 1437,63 apmērā.

Saskaņā ar VID Rīgas reģionālās iestādes rīcībā esošo informāciju, 2002.gadā *R.P.* ieņēmumu apjoms ir 693,73, kas veidojas no darba algas un atmaksātiem nodokļiem, savukārt izdevumu apjoms ir 18861,05, kas veidojas no aizdevuma atmaksas a/s ,,Sampo Banka" Ls 17 000,00 apmērā (saskaņā ar a/s ,,Sampo Banka" sniegto informāciju), no saimnieciskās darbības veikšanas izdevumiem Ls 756,53 (saskaņā ar saimnieciskās darbības ieņēmumu — izdevumu žurnālu), no Centrālās statistikas pārvaldes noteiktā pilnas iztikas minimuma preču un pakalpojumu groza vērtības Ls 1065,12 un no nomaksātajām nodevām, naudas sodiem valsts iestādēs Ls 39,40.

[4.3] Atbildētājs uzskata, ka pamatojoties uz augstāk minēto, ir pamats uzskatīt, ka *R.P.* skaidrās naudas uzkrājumi uz 2003.gada sākumu ir Ls 0,00 (Ls 1437,63 + Ls 693,73 - Ls 18861,05).

Pārbaudē konstatēts, ka 2003.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums bija 25 930,41, tajā skaitā: kredīta dzēšana Ls 20 000, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 797 un citi izdevumi Ls 5133,41 un līdzekļu avoti Ls 3886,51, tajā skaitā: alga Ls 1023,92, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 1362,59.

Savukārt 2004.gadā *R.P.* līdzekļu izlietojums tika konstatēts Ls 11 954,2, tajā skaitā: izsniegts aizdevums SIA ,,Eirokoms" Ls 2170, saimnieciskās darbības izdevumi Ls 780,64 un citi izdevumi Ls 9003,56 un līdzekļu avots Ls 5486,69, tajā skaitā: alga Ls 749,64, saimnieciskās darbības ieņēmumi Ls 1500 un citi ieņēmumi Ls 3237,05.

Tātad tika aprēķināts *R.P.* līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem (noteikts slēptais apliekamais ienākums) 2003.gadā Ls 22 043,9 (25930,41 - 3 886,51) un 2004.gadā Ls 6467,51 (11954,2 - 5486,69), kas saskaņā ar likumu ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

Tādejādi VID Rīgas reģionālās iestādes pārbaudes rezultātā saskaņā ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$ panta pirmo daļu papildus nomaksai budžetā *R.P.* aprēķināja iedzīvotāju ienākuma nodokli par 2003.gadu Ls 5510,98 (Ls 22 043 x 25%) un par 2004.gadu Ls 1616,88 (6467,51 x 25%), kā arī soda naudu Ls 7127,86 (Ls 5510,98 + Ls 1616,88).

[5] Pieteicējs tiesas sēdē atsaucās uz pieteikumā norādītajiem faktiem, uzrādīja tiesai ēkas inventarizācijas lietu, paskaidroja, ka nezina sava armijas biedra *M.K.* tagadējo adresi, kā arī neatceras bijušo adresi un telefona numuru. Tāpat tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka aizdoto naudu *M.K.* atgriezis pa daļām, atsūtot naudu ar vilciena pavadoņu starpniecību.

[6] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos un Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[8.1] VID Rīgas reģionālā iestāde no 2006.gada 29.septembra līdz 21.decembrim veica *R.P.* iedzīvotāju ienākuma nodokļa pārbaudi par 2003. un 2004.gadu *(lietas 3.pielikuma 483. – 532.lapa).*

[8.2] Ar VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* 2006.gada 21.decembra lēmumu Nr.4.2.9/43 *R.P.* papildu nomaksai budžetā tika aprēķināti Ls 14 288,94, no tā: IIN Ls 7144,47 un soda nauda Ls 7144,47 *(lietas 3.pielikuma 433. – 434.lapa).*

[8.3] Ar VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* 2007.gada 8.februāra lēmumu Nr.l.3/5202 atstāts negrozīts VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* 2006.gada 21.decembra lēmums Nr.4.2.9/43 *(lietas 14. – 29.lapa).*

[8.4] Ar 2007.gada 29.marta VID ģenerāldirektora lēmumu Nr.19/15819 atstāts negrozīts VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* 2007.gada 8.februāra lēmums Nr.1.3/5202 *(lietas 8. – 13.lapa).*

Lēmums pamatots ar likuma ,,Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punktu, 22.panta pirmo daļu, ceturto daļu, $31.^3$panta pirmo daļu, Ministru Kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 ,,Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" 5.punktu, 16.3.punktu.

[9] Saskaņā ar APL 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana.

Saskaņā ar APL 250.panta pirmo daļu, tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām, administratīvā akta pamatojums

attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

[10] No pieteikuma izriet, ka pieteicēja vēlas, lai tiktu atcelts Lēmums, ar kuru pieteicējam papildus nomaksai budžetā aprēķināts IIN Ls 7127,86 un soda nauda Ls 7127,86. Pieteicējs uzskata, ka saimnieciskās darbības izdevumos ir iekļaujami visi izdevumi, kas saistīti ar ēkas apsaimniekošanu un atsauce uz MK noteikumu Nr.357 (domāts Ministru kabineta 2000.gada 18.oktobra noteikumi Nr.357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas noteikumi") 49.5 punktu ir nepareiza. Tāpat pieteicējs uzskata, ka ir dokumentāli pierādījis, ka 1999.gadā no a/s „Māras banka" saņēma aizdevumu Ls 62000, kā arī 2001.gada 19.martā no fiziskas personas *R.S.* aizdevumu Ls 26 000 apmērā.

Tādējādi lietā strīds ir par to, vai atbildētājs pamatoti samazinājis saimnieciskās darbības izdevumus par 79,75%, aprēķinājis IIN un soda naudu Ls 33,22 apmērā, kā arī pamatoti secinājis, ka nav iegūti pierādījumi skaidras naudas izcelsmei un legalitātei.

[11] Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 5.panta otrās daļas 4.punktu VID teritoriālās iestādes direktoram ir tiesības pieprasīt veikt jebkura Valsts ieņēmumu dienesta attiecīgās teritoriālās iestādes kontrolei pakļautā nodokļu maksātāja nodokļu (nodevu) aprēķinu un nodokļu (nodevu) maksājumu revīziju (auditu).

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka nodokļu administrācijas pienākums kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.pantā reglamentēta nodokļu maksājumu apmēra precizēšanas kārtība. Saskaņā ar minētā panta pirmo daļu, nodokļu administrācijai ir tiesības pēc nodokļu revīzijas (audita) precizēt nodokļu apmērus un uzlikt soda naudu triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa, ja pārkāpti nodokļu likumi, Ministru kabineta noteikumi par valsts nodevām un pašvaldības domes (padomes) izdotie saistošie noteikumi par pašvaldības nodevām.

Savukārt, likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pants noteic, ka Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes pienākumu pēc maksātāja dzīvesvietas pārbaudīt deklarācijā uzrādīto datu ticamību un pareizību.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22. panta otrā daļa paredz, ja maksātājs iesniegtajā deklarācijā ir uzrādījis ienākumu apjomu, kas saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošo informāciju ir mazāks par viņa izdevumu apjomu, Valsts ieņēmumu dienests nosaka ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu uz aprēķinu pamata atbilstoši maksātāja īpašuma vērtības pieaugumam un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajām ziņām par maksātāja darbību (arī maksātāja darījumiem un ieņēmumiem no saimnieciskās darbības).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk –APL) 59.panta pirmo daļu, pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu.(..). Minētā panta otrajā daļā, cita starpā, noteikts, ka iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes (..) .

Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr. 780 "Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" (turpmāk – Noteikumi Nr.780) 5.punktā noteikts, ka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs papildu deklarācijai pievieno dokumentus, kas apliecina ienākumu izcelsmi, to struktūru un īpatnības, kā arī citu informāciju, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt Valsts ieņēmumu dienestam pirms ienākuma aprēķina.

Savukārt minēto noteikumu 16.3.punktā noteikts, ka Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) ietvaros, aprēķinot ienākumu, izmanto izdevumu metodi -

iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu aprēķina kā kopējo izdevumu īpašumu iegādei, saimnieciskās darbības, kā arī personas dzīvesveida nodrošināšanai un maksātāja deklarēto ienākumu starpību.

No minētā izriet, ka VID teritoriālās iestādes direktora kompetencē ir lemt par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu konkrētam nodokļu maksātājam, lai pārbaudītu nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Pamats nodokļu audita uzsākšanai ir VID kompetentās amatpersonas lēmums, ja nodokļu maksātāja pārbaudīšanai izmantojama tieši attiecīgā kontroles forma. VID ir tiesības aprēķināt maksātāja ienākumu un uzlikt soda naudu noteiktā termiņā, bet šo normatīvo aktu prasības neierobežo VID tiesības veikt pārbaudes par periodiem, par kuriem nav veikts nodokļu audits (revīzija), kā arī pārliecināties par nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādīto skaidrās naudas uzkrājumu izcelsmi un to ticamību periodos pirms iepriekšējiem trim taksācijas gadiem hronoloģiskā secībā no pārbaudes uzsākšanas. Tieši pretēji, atbilstoši APL normām, iestādei ir pienākums izmantot visas tiesiskās metodes, nolūkā vispusīgi izzināt lietas apstākļus, lai pieņemtu objektīvu lēmumu.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22. panta ceturto daļu (aktuālajā redakcijā), nosakot maksātāja īpašuma vērtību un tās pieaugumu, kā arī īpašuma palielinājumu pārbaudāmajā periodā, Valsts ieņēmumu dienests izmanto Uzņēmumu reģistra datubāzu, kurām ir publiska ticamība, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, zemesgrāmatu un pārējo citu valsts reģistru un valsts informācijas sistēmu turētāju datus, kā arī maksātāja papildu deklarāciju kopā ar tai pievienotajiem attaisnojuma dokumentiem par maksātāja ienākumiem un izdevumiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka VID Rīgas reģionālajai iestādei bija tiesības pārbaudīt pieteicēja deklarācijās uzrādīto datu ticamību, kā arī uz aprēķinu pamata noteikt ar nodokli apliekamo ienākumu un maksājamo IIN, izmantojot izdevumu metodi un izmantojot savā rīcībā esošo informāciju.

Tiesa konstatē, ka VID rīcībā esošā informācija un pieteicējas iesniegtās deklarācijas un papildu deklarācijas bija pietiekošas, lai VID Rīgas reģionālā iestāde varētu pabeigt pieteicējam veikto IIN auditu par 2003. un 2004. gadu un pieņemt lēmumu par IIN nomaksu.

[12] Vērtējot pieteikumā ietverto prasījumu atcelt Lēmumu daļā par saimnieciskās darbības izdevumu samazinājumu un aprēķināto IIN un soda naudu Ls 33,22 apmērā, tiesa konstatē sekojošo.

[12.1] No Lēmuma izriet, ka pieteicējs nav apstrīdējis augstākā iestādē, proti, ne VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram, ne VID ģenerāldirektoram saimnieciskās darbības izdevumu samazinājumu 2003.gadā par Ls 1179 un 2004.gadā par Ls 226,88, kā arī papildus aprēķināto IIN par 2004.gadu Ls 16,61 un soda naudu Ls 16,61 *(lietas 10.lapa).* Arī pieteikumā pieteicējs nav norādījis, ka apstrīdēšanas iesniegumā būtu iekļāvis šādus iebildumus, bet tie nebūtu vērtēti, vienlaikus norādot, ka apstrīd tāpēc, ka lieta ir nonākusi tiesā *(lietas 4.lapa).* Līdz ar to tiesa konstatē, ka no Lēmumā nav vērtēts, vai zemāka iestāde ir pamatoti samazinājusi saimnieciskās darbības izdevumus par 79,75% un tiesiski piemērojusi atsauci uz Ministru kabineta 2000.gada 18.oktobra noteikumu Nr.357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas noteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr.357) 49.5 punktu.

[12.2] No 2007.gada 9.februāra VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* lēmuma Nr.1.3/5202 izriet, ka pieteicēja sūdzībā nav strīda par papildus aprēķināto IIN Ls 16,1 un soda naudu Ls 16,1 par saņemto naudas summu no fiziskām personām neiekļaušanu 2004.gada ar IIN apliekamajā ienākumā. Sūdzībā nav strīda par pamatlīdzekļu nolietojuma aprēķināšanu 2003. un 2004.gadā, pamatojoties uz saimnieciskajā darbībā izmantoto būves platību, un iekļaušanu saimnieciskās darbības izdevumos (..) *(lietas 1.pielikuma 24.lapa).*

Tāpat arī VID Rīgas reģionālās iestādes direktora *A.U.* lēmumā Nr.1.3/5202 nav atsauces uz MK noteikumu Nr.357 49.5 punktu.

[12.3] Iepazīstoties ar audita pārskata materiāliem, tiesa konstatē, ka *R.P.* saimnieciskās darbības pārbaude par laika periodu no 2003.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 31.decembrim veikta saskaņā ar (..) MK noteikumiem Nr.357 *(lietas 3.pielikuma 491.lapa).*

Tiesa konstatē, ka MK noteikumi Nr.357 bija spēkā no 2000.gada 21.oktobra līdz 2006.gada 1.septembrim.

Minēto noteikumu 49.5 punkts noteica, ka, ja fiziskai personai piederošā ēka (tās daļa) daļēji tiek izmantota saimnieciskajā darbībā, tās nolietojums ir aprēķināms proporcionāli saimnieciskajā darbībā izmantotās daļas platības īpatsvaram ēkas (tās daļas) kopējā platībā.

Tā kā *R.P.* saimnieciskās darbības pārbaude tika veikta par laika periodu no 2003.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 31.decembrim, tad uz konkrēto saimnieciskās darbības posmu MK noteikumu Nr.357 tiesību normas ir spēkā esošas. Tomēr no pieteicēja pieteikuma secināms, ka lietā ir strīds par to, vai auditā ir pamatoti piemērota atsauce uz MK noteikumu Nr.357 49.5 punktu. Līdz ar to tiesai konkrētajā gadījumā jāizvērtē, vai minētā materiālo tiesību norma piemērota pamatoti, kā arī, vai tiesiski samazināti saimnieciskās darbības izdevumi par 79,75%.

[12.4] Pieteikumā pieteicējs norāda, ka ēka (domāts būve „Rēzijas") pēc zemesgrāmatu datiem ir visa saimnieciskai darbībai paredzēta ēka viesnīca. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka neatkarīgi no izīrējamās platības saimnieciskās darbības izdevumos ir iekļaujami visi izdevumi, kas saistīti ar ēkas apsaimniekošanu *(lietas 5.lapa).*

Savukārt audita pārskatā norādīts, ka saskaņā ar būves tehniskās inventarizācijas lietu Nr.74290090024001-01 būves kopējā platība ir 520,5 m^2, savukārt platība, kas tiek izmantota saimnieciskajai darbībai, saskaņā ar 2002.gada 20.februārī noslēgto nomas līgumu ir 105,4 m^2. Tādējādi konstatēts, ka saimnieciskajai darbībai tiek izmantoti 20,25% no nekustamā īpašuma kopējās platības *(lietas 3.pielikuma 492.lapa).*

Tiesa šo atbildētāja secinājumu atzīst par pamatotu. Lai arī pēc zemesgrāmatu datiem visa ēka ir norādīta kā saimnieciskai darbībai paredzēta, tiesas ieskatā nodokļu jautājumos ir jāvadās pēc faktiskiem apstākļiem un reālām darbībām. Tiesu praksē nereti ir konstatēti gadījumi, kad dokumentos atspoguļotā informācija atšķiras no faktiski veiktajiem darījumiem, un bieži tas tiek veikts ar nolūku, lai izvairītos no nodokļu nomaksas, saņemtu pārmaksāto nodokļu atmaksu vai iegūtu atvieglojumus nodokļu samaksas jomā. Līdz ar to būtiskākais katrā situācijā ir konstatēt reāli veiktās darbības, proti, konkrētajā gadījumā, cik liela ēkas daļa faktiski tiek izmantota saimnieciskajai darbībai.

Kā izriet no 2002.gada 20.februārī noslēgtā nomas līguma, tad saimnieciskajai darbībai tiek izmantoti 20,25% no nekustamā īpašuma „Rēzijas" kopējās platības. Savukārt 1998.gada 18.septembrī pieteicējs saņēmis kredītu Ls 50 000 apmērā, un paskaidrojis, ka daļa kredīta tika ieguldīta mājas „Rēzijas" celtniecībā. Pieteicējs saimnieciskās darbības izdevumos iekļāvis visus procentu maksājumus par izmantoto kredītu *(lietas 3.sējuma 494.lapa).*

Pamatojoties uz augstāk minēto, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja secinājumu, ka, tā kā saimnieciskajā darbībā tiek izmantoti tikai 25,25% no mājas kopējās platības, saimnieciskās darbības izdevumos iekļaujami tikai 20,25% no bankas kredīta procentu maksājumu kopējās summas. Attiecīgi tiesa secina, ka audita pārskatā ir pareizi piemērota atsauce uz MK noteikumu Nr.357 49.5 punktu, un pieteicēja norādi uz piemērotās materiālās tiesību normas nepareizību atzīst par nepamatotu.

[13] Attiecībā uz IIN aprēķināšanas un maksāšanas kārtību pieteicējs norādījis, ka nodarbojas ar lauku tūrismu, ēka „Rēzijas" ir lauku tūrismā izmantojamā māja, tāpēc VID

nebija tiesību ar nodokli aplikt atsevišķus ieņēmumus no fiziskām personām Ls 215 apmērā *(lietas 5.lapa).*

Savukārt audita pārskatā secināts, ka pieteicējam gada ienākumu deklarācijā par 2004.gadu bija jānorāda ar IIN apliekamie ienākumi – saņemtās naudas summas no *A.D.* Ls 100 apmērā un *I.P.* Ls 115 apmērā par pasākumu rīkošanu *(lietas 3.sējuma 530.lapa).*

Līdz ar to tiesai ir jāizvērtē, sakarā ar ko pieteicējs ir saņēmis ar IIN apliktās naudas summas, kā arī, vai pamatoti secināts, ka minētās naudas summas atzīstamas par ienākumu, ka apliekams ar IIN.

[13.1] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punktu (redakcijā Audita pārvaldes 9.audita daļas priekšnieces *D.B.* 2006.gada 21.decembra lēmuma Nr.4.2.9/43 pieņemšanas brīdī) pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti citi ienākumi, kas nav minēti šā likuma 9.pantā.

Savukārt minētā likuma 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

1) ienākumi no maksātāja personiskās palīgsaimniecības, piemājas saimniecības un zemnieka vai zvejnieka saimniecības (turpmāk - saimniecība) lauksaimnieciskās ražošanas un lauku tūrisma pakalpojumu sniegšanas, ja tie nepārsniedz 3000 latu gadā, ņemot vērā šā panta $3.^1$ un $3.^2$ daļas nosacījumus;

2) fiziskās personas - individuālā uzņēmuma īpašnieka - ienākums no individuālā uzņēmuma, kurš ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, un fiziskajām personām izmaksātās dividendes no Latvijas Republikas uzņēmējsabiedrības vai kapitālsabiedrības peļņas un Eiropas Savienības dalībvalsts rezidenta - kapitālsabiedrības peļņas, izņemot dividendes no citu valstu nerezidentiem un iekšzemes uzņēmumiem, kuriem nav jāmaksā uzņēmumu ienākuma nodoklis, kā arī no tiem uzņēmumiem, kuri izmanto likumā "Par ārvalstu ieguldījumiem Latvijas Republikā" paredzētos atvieglojumus vai citos Latvijas Republikas likumos noteiktos uzņēmumu ienākuma nodokļa atvieglojumus, vai analogus Eiropas Savienības dalībvalstīs noteiktus ienākuma nodokļa atvieglojumus dividenžu deklarēšanas gadā vai iepriekšējā gadā;

3) ienākumi no noguldījumiem un depozītiem Latvijas Republikā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētās kredītiestādēs un krājaizdevu sabiedrībās, kā arī ienākumi no hipotekārajām ķīlu zīmēm;

4) apdrošināšanas atlīdzības, izņemot tās apdrošināšanas atlīdzības, kas izmaksātas pēc dzīvības, veselības un negadījuma apdrošināšanas līguma, kuru apdrošinātā interesēs noslēdzis darba devējs (vai cits apdrošinājuma ņēmējs - juridiskā persona), pienākot apdrošināšanas līgumā paredzētajam līguma beigu termiņam vai laužot līgumu pirms termiņa;

5) izložu un azartspēļu laimesti, kuri nepārsniedz izdevumus, kas saistīti ar to iegūšanu, - Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;

6) ienākumi no Latvijas valsts un pašvaldību parādzīmēm;

7) normatīvajos aktos noteiktie no budžeta izmaksājamie (paredzēti budžeta apropriācijā) pabalsti, normatīvajos aktos noteiktā atlīdzība par aizbildņa pienākumu pildīšanu un atlīdzība par audžuģimenes pienākumu veikšanu, izņemot pārejošas darba nespējas pabalstus un pabalstus, kuru piešķiršanas pamats ir personas darba vai dienesta attiecības ar budžeta finansētu institūciju, kā arī citi pabalsti, kas izmaksājami no Ministru kabineta noteiktajām biedrībām un nodibinājumiem;

8) stipendijas, kas izmaksātas no budžeta, Ministru kabineta apstiprinātas biedrības vai nodibinājuma līdzekļiem vai no to starptautisko izglītības vai sadarbības programmu līdzekļiem, kurās līdzdalību ir apstiprinājis Ministru kabinets;

9) mantojuma rezultātā gūtais ienākums, izņemot autoratlīdzību (honorāru), kuru izmaksā autortiesību mantiniekiem, un no fiziskajām personām saņemtais dāvinājums;

10) konkursos un sacensībās saņemtās mantiskās un naudas balvas (prēmijas), kuru kopējā vērtība taksācijas gadā nepārsniedz 150 latu, un publiskos starptautiskos konkursos un starptautiskās sacensībās gūtās balvas un prēmijas, kuru kopējā vērtība gadā nepārsniedz 3000 latu, kā arī Baltijas asamblejas balvu laureātiem izmaksātā naudas prēmija;

11) uzturnauda (alimenti);

12) summas, kas uz tiesas sprieduma pamata saņemtas laulības šķiršanas sakarā;

13) atlīdzība likumdošanas aktos noteiktajā kārtībā par kaitējumu darbaspēju zaudējuma gadījumā, kas saistīts ar sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu, kā arī apgādnieka zaudējuma sakarā;

14) darbinieka vai viņa radinieku (tuvinieku) nāves gadījumā darba devēja piešķirtais bēru pabalsts, kura vērtība nepārsniedz 150 latu;

15) palīdzība stihiskas nelaimes gadījumā vai citos ārkārtējos gadījumos, ja tā sniegta uz valsts vai pašvaldību pārvaldes institūciju lēmuma pamata;

16) kompensācijas izmaksas likumos un Ministru kabineta noteikto normu ietvaros, izņemot kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;

17) ar Ministru kabineta lēmumu noteiktā apgāde natūrā, kā arī summas, kas izmaksātas šīs apgādes vietā;

18) atlīdzība par asiņu nodošanu un cita veida donorpalīdzību;

19) ienākumi no sava īpašuma pārdošanas, izņemot ienākumu no:

a) pārdošanai izgatavotu vai iegādātu izstrādājumu (mantas) pārdošanas,

b) fiziskās personas īpašumā esoša augoša meža pārdošanas izciršanai un tajā iegūto kokmateriālu pārdošanas, ja mežs ir bijis šīs personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem,

c) tāda nekustamā īpašuma pārdošanas, kas ir bijis personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem,

d) personāla akciju atpirkšanas;

20) palīdzība, kas sniegta, pamatojoties uz arodbiedrības institūcijas lēmumu, no arodbiedrības naudas līdzekļiem, kuri veidojas no arodbiedrības biedru naudas maksājumiem un ārvalstu arodbiedrību ziedojumiem (dāvinājumiem) - gada neapliekamā minimuma apmērā;

21) kompensācija naudā, ko fiziskajai personai izmaksā uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības), pamatojoties uz nosacījumu, ka šī fiziskā persona taksācijas perioda (kalendārā gada) laikā iegādājas zināmu daudzumu preču attiecīgajā uzņēmumā (uzņēmējsabiedrībā). Šis noteikums nav piemērojams gadījumos, kad fiziskā persona nav iegādāto preču galīgais patērētājs (veic šo preču tālākpārdošanu);

22) summas, kas izmaksātas subsīdiju veidā kā valsts atbalsts lauksaimniecībai vai Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai un lauku attīstībai;

23) nodibinājuma "Sorosa fonds - Latvija" projektu ietvaros izmaksātās stipendijas un atlīdzība, kura personai izmaksāta ārpus darba tiesiskajām attiecībām ar bezpeļņas organizāciju sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Sorosa fonds - Latvija";

24) ienākums no privātajos pensiju fondos veikto iemaksu ieguldīšanas;

25) palīdzība naudā vai citās lietās, vai pakalpojuma veidā, kas, pamatojoties uz reliģiskās organizācijas vai tās iestādes institūcijas (amatpersonas) lēmumu, sniegta no reliģiskās organizācijas vai tās iestādes naudas līdzekļiem, - gada neapliekamā minimuma apmērā;

26) preču un pakalpojumu loteriju laimesti;

27) palīdzība naudā vai citās lietās, vai pakalpojuma veidā, kas sniegta no sabiedriskā labuma organizācijas (izņemot reliģisko organizāciju) līdzekļiem, vai palīdzība, ko budžeta finansētas institūcijas, labdarības vai filantropiskas organizācijas sniegušas lietās, kurām piemērots atbrīvojums no muitas nodokļa, - gada neapliekamā minimuma apmērā;

28) kompensācija par īres līguma izbeigšanu un dzīvojamo telpu atbrīvošanu denacionalizēta vai likumīgajam īpašniekam atdota nama īrniekam, kurš attiecīgajā namā dzīvojis līdz īpašuma tiesību atjaunošanai likumīgajam īpašniekam (viņa mantiniekam).

Izvērtējot minētās tiesību normas un pieteicēja pieteikumu, secināms, ka pieteicēja ieskatā no *A.D.* un *I.P.* saņemtie ienākumi atbilst likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajiem ar IIN neapliekamajiem ienākumiem, proti, ienākumi no (..) lauku tūrisma pakalpojumu sniegšanas, ja tie nepārsniedz 3000 latu gadā (..).

[13.2] Kā redzams no audita pārskata materiāliem, 2006.gada 19.oktobrī *A.D.* rakstveida paskaidrojumā VID norādījis, ka pārskaitījis *R.P.* Ls 100 par telpu iznomāšanu 2004.gada 23.jūlijā. *A.D.* norādījis, ka pasākums notika, nauda netika atmaksāta. Savukārt *R.P.* audita laikā neiesniedza attaisnojuma dokumentus par minētās naudas summas atmaksu *A.D.*, līdz ar to secināts, ka šī naudas summa saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešā daļas 11.punktu ir uzskatāma par ienākumu, kas apliekams ar IIN *(lietas 3.pielikuma 505.lapa).*

[13.3] Savukārt 2006.gada 16.oktobrī *I.P.* atbildētājam rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka samaksāja *R.P.* Ls 115 par pasākuma rīkošanu viesu mājā „Rēzijas" 2004.gada jūnijā. *I.P.* paskaidroja, ka pasākums notika, naudu atpakaļ viņa nav saņēmusi.

Audita pārskatā secināts, ka šī summa nav uzskatāma par aizdevumu, bet gan par samaksu pasākuma rīkošanai, kas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešā daļas 11.punktu ir uzskatāma par ienākumu, kas apliekams ar IIN *(lietas 3.pielikuma 505. – 506.lapa).*

[13.4] Izvērtējot *A.D.* un *I.P.* paskaidrojums, tiesa konstatē, ka nauda Ls 215 apmērā pieteicējam tika samaksāta par telpu viesnīcā „Rēzijas" iznomāšanu pasākumu rīkošanai un pasākumu rīkošanu. Ne no *A.D.*, ne *I.P.* paskaidrojumiem, ne lietas materiāliem neizriet, ka minētos ienākumus pieteicējs saņēmis saistībā ar lauku tūrisma pakalpojumu sniegšanu. Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka no fiziskām personām saņemtie Ls 215 ir uzskatāmi par atlīdzību saistībā ar lauku tūrisma pakalpojumiem, un atzīst, ka minētie ienākumi saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punktu ir uzskatāmi par pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, un kas nav minēti likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.pantā.

[14] Attiecībā uz VID pārbaudē konstatētajiem pieteicēja skaidras naudas uzkrājumiem Ls 68 168,24 apmērā pieteicējs norādījis, ka tie ir veidojušies no 1998.gadā a/s „Māras banka" saņemtā kredīta Ls 62 000 apmērā un personīgajiem uzkrājumiem, tajā skaitā 2001.gada 19.martā aizdevuma Ls 26 000 apmērā no *R.S. (lietas 4.lapa).*

VID Rīgas reģionālajā iestādē 2006.gada 13.oktobrī *R.P.* paskaidrojumā norādīts, ka no a/s „Māras banka" saņemtā aizdevuma Ls 22 000 viņš ieguldījis mājas celtniecībā, bet atlikušos Ls 40 000 aizdevis armijas biedram *M.K.*, kurš dzīvo Pēterburgā, bet 2003. un 2004.gadā naudu atdevis pa daļām *(lietas 10.lapa).*

Pieteicējs uzskata, ka ir dokumentāli pierādījis, ka no a/s „Māras banka" 1999.gadā saņēmis aizdevumu Ls 62 000 apmērā *(lietas 4.lapa).* Savukārt Lēmumā secināts, ka par minētajiem faktiem *R.P.* dokumentārus pierādījumus neuzrādīja *(lietas 10.lapa).*

Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai atbildētājs pamatoti nav atzinis augstāk norādītās naudas summas izcelsmi un legalitāti.

[14.1] Saskaņā ar APL 149.pantu pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

APL 150.panta trešā daļa noteic, ka pieteicējam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā.

Saskaņā ar APL 154.panta pirmās daļas nosacījumiem, tiesai pierādījumi jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[14.2] Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. SKA-119 12.punktā, nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs, tai skaitā informāciju, ko nodokļu maksātājs iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina. Tāpēc no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība vai nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus regulējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Neprecizitātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda naudas uzlikšanai.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs vairākkārtīgi atbildētājam ir sniedzis atšķirīgu informāciju par naudas līdzekļu izcelsmi. Tā 2006.gada 29.septembra paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka naudas uzkrājumi Ls 68 168,24 ir veidojušies no 1998.gadā saņemtā kredīta a/s „Māras banka" Ls 62 000 apmērā un 1980.gadā saņemtās naudas no tēva. Savukārt VID Rīgas reģionālajai iestādei pieteicējs paskaidroja, ka uzkrājumi papildus a/s „Māras banka" izsniegtajam kredītam veidojušies no personīgajiem uzkrājumiem kopš 1995.gada.

Jau 2006.gada 13.oktobra paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka no a/s „Māras banka" saņemtā aizdevuma Ls 22 000 viņš ieguldījis mājas celtniecībā, bet atlikušos Ls 40 000 aizdevis armijas biedram *M.K. (lietas 10.lapa).* Savukārt 2006.gada 23.novembrī VID Rīgas reģionālajai iestādei iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicējs paskaidrojis, ka naudas uzkrājumi 68 134 ir Krievijas valsts rubļos, nevis latos *(lietas 10.lapa).*

Tātad no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs vairākkārtīgi atbildētājam ir sniedzis atšķirīgus, pat pretrunīgus paskaidrojumus, nav bijis precīzs, nav varējis iesniegt dokumentālus pierādījumus a/s „Māra banka" saņemtajam aizdevumam. Līdz ar to Lēmumā izdarītais secinājums, ka nav iegūti dokumentāri pierādījumi no a/s „Māras banka" saņemtajam aizdevumam Ls 62 000 apmērā, ir pamatots.

[14.3] Tiesas ieskatā apšaubāms ir pieteicēja apgalvojums par izsniegto aizdevumu Ls 40 000 apmērā armijas biedram *M.K*. Tiesa savas šaubas pamato ar vairākiem apsvērumiem:

1. pieteicējs nav varējis atbildētājam iesniegt *M.K.* koordinātes, līdz ar to liedzot atbildētājam iespēju pārbaudīt pieteicēja sniegtās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem;

2. tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka naudu armijas biedram *M.K.* aizdeva aiz pateicības, no tā pieteicējs pats nekādu labumu neieguva, līgumu ar *M.K.* neslēdza.

Tiesas ieskatā minētā naudas summa ir pietiekoši liela, un, neslēdzot līgumu, pastāvētu risks par tās atdošanu. Vadoties no dzīvē gūtajiem novērojumiem, tiesa secina, ka jautājumos, kas saistīti ar lielu naudas summu aizdošanu un atdošanu, cilvēki tāpat vien neuzticas viens otram, un finansiāli darījumus fiksē dokumentāri. Līdz ar to tiesai ir pamats apšaubīt pieteicēja sniegtās informācijas patiesumu;

3. tāpat tiesas sēdē pieteicējs apgalvoja, ka parādu *M.K.* esot atdevis pa daļām, sūtot to ar vilciena pavadoņiem. Par to, kad nauda tiks sūtīta, pieteicējs esot uzzinājis, sazvanoties ar *M.K.*, vienlaikus paskaidrojot, ka *M.K.* tālruņa numuru vairs nezinot, jo neesot to saglabājis.

Tiesa arī šo pieteicēja paskaidrojumu atzīst par nepamatotu un apšaubāmu, uzskatot, ka tas ir pretrunā ar jebkādiem loģikas likumiem. Pieteicējs tiesas sēdē nespēja loģiski izskaidrot, kāpēc par labāko parāda atdošanas veidu būtu jāizvēlas naudu

pastarpināti uzticēt svešiem cilvēkiem, darījumu dokumentāri nefiksējot, kad pastāv neskaitāmi droši naudas atmaksas veidi - pārskaitījums pastā, ar bankas starpniecību utt.

Lai gan pieteikumā tiesai pieteicējs norāda, ka likumdošana neparedz rakstisku vienošanos par naudas aizdošanu un saņemšanas atpakaļ fakta konstatēšanu, kā arī, ja šāda rakstveida vienošanās ir bijusi, tad likumdošana neuzliek pieteicējam pienākumu šo vienošanos uzglabāt *(lietas 5.lapa),* tiesa šo pieteicēja argumentu atzīst par nepamatotu. Tiesa norāda, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu pierādīšanas pienākums privātpersonai nodokļu samaksas jautājumos ir neatkarīgi no tā, vai nodokļu administrācijai pastāv vai nepastāv šaubas par norādīto summu patiesumu, jo nodokļu maksātājam ir pienākums, deklarāciju aizpildot, to aizpildīt godīgi, pamatojoties uz faktiskiem apstākļiem un patiesi aizpildītiem maksājumu dokumentiem. Turklāt privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs.

Pamatojoties uz augstāk minēto, tiesa nodibina, ka pieteicējs nav pierādījis 2006.gada 29.septembra un 13.oktobra paskaidrojumos norādītās skaidras naudas izcelsmi un legalitāti kopsummā par Ls 68 168,24, līdz ar to atbildētājs pamatoti saskaņā ar MK noteikumu Nr.780 16.3 apakšpunktā noteikto izdevumu metodi ir veicis pieteicēja IIN aprēķinu.

[15] No Lēmuma secināms, ka atbildētājs nav atzinis pieteicēja norādīto no *R.S.* saņemto aizdevumu saskaņā ar 2001.gada 19.marta aizdevuma līgumu Ls 26 000 apmērā.

Savukārt pieteicēja ieskatā atbildētājs ir netieši apstiprinājis faktu, ka pieteicējs saņēmis investīcijas no *R.S.* Ls 26 000 apmērā *(lietas 10.lapa)*, kā arī pieteikumā pieteicējs norāda, ka aizdevums ir pierādīts ar notariāli apstiprinātu līgumu *(lietas 4.lapa).*

[15.1] Tiesas sēdē uz tiesas jautājumu pieteicējs paskaidroja, ka no 1998.gada līdz 2000.gadam *R.S.* pieteicējam izsniedza aizdevumus bez līguma. Sākotnēji pieteicējs norādīja, ka naudas summas Ls 23 000 apmērā saņemšana no *R.S.* varēja notikt pieteicēja dzīvesvietā Ogres rajonā, bet vēlāk jau pārliecinoši un konkrēti norādīja, ka naudas saņemšana notikusi viņa dzīvesvietā. Tāpat pieteicējs norādīja, ka naudu *R.S.* bija atnesis somā, dažādās banknotēs. Naudu pieteicējs esot pārskaitījis.

Savukārt uz atbildētāja pārstāvja jautājumu pieteicējs atbildēja, ka neatceras, vai naudu uzreiz pārskaitījis, norādīja, ka nauda bijusi pakās un uz tām bijušas virsū rakstītas summas.

[15.2] Tiesas sēdē liecinieks *R.S.* par darījumu ar *R.P.* liecināja, ka naudu pieteicējam aizdevis vairākkārtīgi, pēdējo reizi lielu summu – Ls 25 500. Naudu pirms tam glabājis mājās, taču nevarēja norādīt, kādos kuponos bija naudas zīmes. Liecinieks pieļāva, ka nauda bija salikta paciņās, taču uz tām virsū nekas nebija rakstīts. Liecinieks arī norādīja, ka naudas zīmju paciņas bija pārsietas ar gumiju un pieteicējs pārskaitīja visu atnesto naudu, t.i., katru paciņu.

[15.3] No pieteicēja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un liecinieka liecībām izriet, ka darījuma apraksts ir līdzīgs vien attiecībā uz darījuma norises vietu, proti, pieteicēja dzīvesvietu. Tajā pat laikā atšķiras pieteicēja un liecinieka sniegtā informācija attiecībā uz darījuma dažādām niansēm.

Izvērtējot pieteicēja tiesas sēdē sniegto informāciju un liecinieka liecības, tiesa secina, ka pastāv pamatotas šaubas par to, ka pieteicējs saņēmis investīcijas no *R.S.* Ls 26 000 apmērā. Tiesas šaubas balstītas uz turpmāk minētajiem faktiem.

1. Tiesas sēdē atšķirās liecinieka un pieteicēja norādītā it kā pēdējā aizdotā naudas summa *R.P.*. Liecinieks liecināja, ka aizdevis pieteicējam Ls 25 500, savukārt pieteicējs paskaidroja, ka skaidrā naudā no *R.S.* saņēmis Ls 23 000 apmērā. Tiesas ieskatā minētā naudas summa ir nozīmīga, līdz ar to maz ticams, ka aizņēmējs vai aizdevējs var precīzi neatcerēties, par cik lielu naudas summu ir runa.

2. Uz tiesas jautājumu pieteicējs atbildēja, ka naudu pārskaitīja, taču uz atbildētāja pārstāvja jautājumu atbildēja, ka neatceras, vai naudu uzreiz pārskaitījis, ka tā bijusi pakās

un pārskaitījis tikai pakas. No minētā izriet, ka pieteicējs uz vienu un to pašu jautājumu sniedza divas dažāds atbildes, kas netieši norāda uz to, ka pieteicējs nav pārliecināts par nepieciešamo atbildi.

Savukārt liecinieks liecināja, ka pieteicējs pārskaitīja visu atnesto naudu. Līdz ar to redzams, ka pretrunīgas atbildes uz konkrēto jautājumu sniedza ne tikai pats pieteicējs, bet pretrunas vērojamas arī pieteicēja un liecinieka sniegtajā faktu izklāstījumā.

3. Šaubas par reālu naudas nodošanas faktu rada arī *R.S.* liecības, ka minēto naudas summu pirms nodošanas *R.P.* viņš glabājis mājās, tajā pat laikā nespējot norādīt, kādos kuponos bija viņa atnestās naudas zīmes. Tiesas ieskatā lieciniekam vajadzēja atcerēties, kādās naudas zīmēs viņš veicis uzkrājumu, kurš glabājās mājās, pie apstākļiem, kad pēc liecinieka vārdiem naudas zīmes tika liktas gan somā, gan saliktas ar gumiju apsietās paciņās.

4. Pretrunas vērojamas arī, lieciniekam un pieteicējam aprakstot naudas zīmju paciņas. Pieteicējs norādīja, ka uz paciņām virsū bija rakstīta naudas zīmju summa, kā arī, ka viņš pārskaitījis tikai paciņas. Savukārt liecinieks liecināja, ka paciņas bija apsietas ar gumiju un uz paciņām nekas virsū rakstīts nebija.

[16] Izvērtējot pieteicēja un liecinieka tiesas sēdē sniegto informāciju kopsakarā ar Lēmumā un audita pārskatā norādītajiem faktiem, tiesa konstatē, ka atbildētājs ir veicis detalizētu un rūpīgu *R.P.* IIN auditu. Tiesa nodibina, ka atbildētājs ir pierādījis, ka 2003. un 2004.gadā *R.P.* izdevumi pārsniedza viņa ienākumu avotus, kā rezultātā veidojās papildus ar IIN apliekamais ienākums. Tāpat tiesas ieskatā atbildētājs ir pamatoti konstatējis, ka *R.P.* saimnieciskās darbības izdevumu un ienākumu žurnālā iekļāvis izdevumus, kas nav saistīti ar taksācijas gada ienākuma gūšanu no saimnieciskās darbības, un Gada ienākumu deklarācijā par 2004.gadu nav norādījis no fiziskām personām saņemtās naudas summas, kas saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punktu ir ar IIN apliekamais ienākums.

[17] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^3$ panta pirmā daļa noteic, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa un soda nauda iztrūkstošās nodokļa summas apmērā.

Ar Lēmumu pieteicējam aprēķināta soda nauda iemaksai budžetā noteiktā IIN apmērā, un tiesa atzīst tās noteikšanu par tiesisku un pamatotu, jo, kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005. gada 14. janvāra spriedumā lietā Nr. SKA-4, soda naudas mērķis ir panākt, lai nodokļu maksātāji pildītu savus pienākumus nodokļu jomā, kā arī sodīt pārkāpējus. Līdz ar to soda nauda ir paredzēta kā līdzeklis, kas nodrošina, lai valsts atbilstoši attiecīgajiem likumiem saņemtu nodokļus.

Tiesa atzīst, ka pieteicēja ienākumi 2003.gadā Ls 22 043,9 apmērā un 2004.gadā Ls 6467,51 latu apmērā ir uzskatāmi par slēptajiem ienākumiem, no kuriem pieteicējam bija jānomaksā IIN. Ņemot vērā, ka pieteicējs par slēpto apliekamo ienākumu netika veicis IIN samaksu, tas ir radījis budžetā maksājamās nodokļu summas samazinājumu. Tādejādi tiesa secina, ka pieteicējs nav pildījis savu nodokļu maksātāja pienākumu, valsts nav saņēmusi nodokli atbilstoši likumam „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un VID pamatoti un tiesiski ir pieņēmis Lēmumu, saskaņā ar kuru pieteicējam papildu nomaksai noteikts Ls 14 288,94, no tā IIN Ls 7127,86 un soda nauda Ls 7127,86.

[18] Pārbaudot pārsūdzēto Lēmumu atbilstoši APL 250. panta pirmajā daļā ietvertajiem administratīvā akta pārbaudes nosacījumiem, tiesa secina, ka atbildētāja amatpersona, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvajā lietā esošos materiālus un izvērtējusi pieteicēja sūdzībā norādītos iebildumus. Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veicis administratīvajā lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi atbildētājs ir izpildījis APL 59. panta pirmās daļas prasības, kas paredz, ka pēc

administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Pārsūdzētais Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tiesa arī konstatē, ka izdodot Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, aktā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmums attaisno pieteicējam uzlikto IIN un soda naudu par konstatēto slēpto ar IIN apliekamo ienākumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu, 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *R.P.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 29.marta lēmuma Nr.19/15819 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.
Spriedums sastādīts 2008.gada 18.decembrī.

Tiesnese L.Hāzenfuse